

Sygn. akt IV U 248/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2019 r. w S.

odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 9 kwietnia 2019 r. Nr (...)

w sprawie T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala T. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 kwietnia 2019 roku do dnia 30 marca 2020 roku.

Sygn. akt IV U 248/19

UZASADNIENIE

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 kwietnia 2019r. wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła T. B. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że organ rentowy dokonał błędnej oceny stanu jej zdrowia, gdyż nie jest w stanie wykonywać pracy zarobkowej (odwołanie k.2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 2 kwietnia 2019r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona T. B., uprzednio uprawniona była do renty z tytułu niezdolności do pracy. W okresie od (...) do (...). ubezpieczona miała przyznane prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 30 marca 2015r. k.19 akt rentowych). Od 1 kwietnia 2017r. do 31 marca 2019r. była ona uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 22 marca 2017r. k.35 akt rentowych). W dniu 13 lutego 2019r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.39 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 15 marca 2019r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 15 marca 2019r. k.40 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 2 kwietnia 2019r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika k.61 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej z 2 kwietnia 2019r. k.42 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 9 kwietnia 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 9 kwietnia 2019r k.43 akt rentowych).

Ubezpieczona ma (...)lat i wykształcenie zawodowe – kucharz. W zawodzie tym pracowała przez niespełna 24 lata (kopia świadectwa pracy z 24 marca 2015r. wystawionego przez Ośrodek Pomocy Dziecku (...) w I. k.21-23 akt rentowych oraz wyjaśnienia ubezpieczonej k.37v akt sprawy).

(...) kursów chemioterapii T.. (...)opinia biegłych z zakresu onkologii, chirurgii naczyniowej, endokrynologii i neurologii k.18-19 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej T. B. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art. 12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych w składzie onkolog, chirurg naczyniowy, endokrynolog oraz neurolog, ze szczególnym uwzględnieniem stanowiska lekarza onkologa, dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest nadal osobą częściowo niezdolną do pracy. W złożonej opinii biegli wskazali, że przebyta operacja szerokiego usunięcia guza prawej piersi z wycięciem węzłów chłonnych prawego dołu pachowego, a także stosowana agresywna chemioterapia uzupełniająca oraz radykalna radioterapia, naruszają sprawność organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy w okresie od 1 kwietnia 2019r. do 30 marca 2020r.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Zdaniem Sądu, nie ma podstaw do podważania merytorycznej wartości opinii biegłej z zakresu onkologii. Jak wynika z opinii, ubezpieczona ze względu na dotychczas stosowane radykalne leczenie onkologiczne i obecną hormonoterapię wymaga oszczędnego trybu życia. Dlatego też zasługują na podzielenie twierdzenia biegłych o tym, iż ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy, tj. niezdolna do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. W tym stanie rzeczy, sporna okoliczność istnienia u ubezpieczonej niezdolności do pracy została dostatecznie wyjaśniona i nie zasługiwał na uwzględnienie zgłoszony razem z zarzutami do opinii wniosek organu rentowego (na k.31 akt spawy) o przeprowadzenie dowodu z opinii innego lekarza onkologa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.